

Olá,

In tegenstelling tot vorige week had ik geen druk weekend dit keer, dus is het weer als vanouds zondag als ik deze update schrijf. Ook de week was rustig en zijn er geen nieuwe foto's bijgekomen dus deze update is ook lekker compact. Net als vorige week bevatte deze week een dagje minder waarop gewerkt moest worden. De vrijdag was een nationale feestdag (Tiradentes dag, zie de vorige update), en daarmee was donderdag de laatste werkdag.

Deze week is het - volgens de Brazilianen dan - goed te merken dat het in rap tempo winter aan het worden is. De temperatuur komt overdag (meestal) niet meer boven de 30°C uit en voor de meesten is dat aanleiding om de truien en jassen tevoorschijn te halen. Wij merken ook wel dat het niet zo heet meer is als toen we hier aankwamen, maar voor ons is er nog absoluut geen aanleiding om een bloes met lange mouwen uit de kast te halen. In het begin van de week zagen we in de bus nog wel mensen die korte mouwen aanhadden, maar aan het einde van de week behoorden Bram en ik tot een select groepje van hooguit een handjevol mensen in de bus die die kleding nog droegen. Als antwoord op voorzichtige vragen van collega's op het werk "of wij het echt niet koud vonden" hebben we ze vriendelijk uitgelachen.



Gedurende de week heb ik ook weer flink aan mijn opdracht gewerkt, maar de progressie was deze week niet om over naar huis te schrijven. De 3rd party implementatie van de echo canceller wijgert fatsoenlijk te werken, ondanks dat Omar en ik ervan overtuigd zijn dat we alles netjes geïmplementeerd hebben. Woensdag had ik het een beetje opgegeven om daar deze week nog zinnigs uit te krijgen, dus heb ik mijn eigen implementatie maar weer eens uit de kast gehaald. Het probleem is dat er binnenkort een prototype geproduceerd moet worden waarin het principe werkt. Hoe en wat maakt dan nog niet uit, maar het moet wel werken. Aangezien we dachten dat de 3rd party implementatie die kortetermijn oplossing kon bieden (en een eigen implementatie die vanaf de grond moet worden opgebouwd niet), hebben we ons daar op gefocust. Nu dat niet helemaal goed werkt ben ik maar eens aan het kijken hoe snel ik een eigen implementatie kan hebben die in ieder geval iets doet. Ondertussen wordt er ook dagelijks gemaïld en soms gebeld met de softwareboer uit India om de problemen op te lossen.

Op donderdag kwam er een mailtje van Dario om weer een succesje te vieren. Als gevolg daarvan gaan we ergens deze week een avondje sterren kijken bij von

Braun. Het centrum heeft zijn eigen observatorium (de koepel die je nog net ziet rechts op de achtergrond van de foto hieronder).



Het idee was ook om er avondje met familie van te maken, inclusief hotdogs als snacks. Het enige probleem was nog het prikken van een avond. Daarvoor werd een Skype-chat met iedereen opgezet, zodat iedereen zijn voorkeur bekend kon maken. Aangezien het vrije weekend snel dichterbij kwam verzandde die chat al snel in weinig serieus gepraat over het roosteren van de hond van de bewaking en zwarte gaten. Totdat iemand een onhandige opmerking maakte, en iedereen die hem nog niet kende kennis maakte met Willie Wortel. In het kader van “gelukkig hebben we de logs nog”:

```
...
Lu:      No... we eat hot dogs :)
B:       Like they do in China?
A:       I think we can bring our family
Le:      And will have hotdog to everybody, including my sons?
O:       Bringing family; that would be a long trip for them :)
Lo:      We want to look into the big black hole of our milky way?
Lu:      How can you SEE a black hole???
O:       With your eyes
Lu:      Ah...
Lu:      I see...
Lu:      or don't...
A:       Black holes don't exists
Lo:      S W Hawking 1974:
Lo:      Quantum tunneling ->
[ Elke "X left this chat" heb ik even overgeslagen ]
Lo:      black hole 'radiation' = photons -
[ hier ging ik koffie halen, en kwam in het keukentje verrassend veel mensen tegen... ]
...
```

En het nare is nog dat hij geen moment hoeft na te denken over dit soort quotes, maar wel vergeet hoeveel de bus ook al weer kost en – nog veel vervelender – aan de lopende band alles kwijtraakt. Zijn kopieën van de sleutels van het appartement zijn bijvoorbeeld al meerdere malen bij de bewaking van ons complex teruggebracht nadat iemand ze hier of daar had gevonden.

Overigens weet ik nog steeds de uitkomst van de dag dat we sterren gaan kijken niet, dus ik laat me verrassen.

Tot zover mijn wekelijkste frustratie over onze huisgenoot, maar je kunt je vast voorstellen dat ik het niet vervelend vond dat hij het weekend wegging. Op zich probeert hij volgens mij wel aardig te zijn maar het komt allemaal niet zo over.

Gedurende de week had Willie Wortel bedacht dat hij het weekend naar een Duitser wilde die hij hier in de buurt kent, en zodoende ging hij daar telefonisch contact mee zoeken of hij daar het weekend kon blijven. Donderdagavond lukte dat eindelijk, zodat hij vrijdagochtend met de bus naar dat dorpje is afgereisd. Het was waarschijnlijk eerder gelukt als hij het advies van Bram of mij even wat eerder ter harte had genomen, maar het was natuurlijk ook wel wat naïef om te denken dat ie dat zou doen :) Bellen werkt hier namelijk niet zo "simpel" als in Nederland (hoorn opnemen, nummer intypen en klaar). Als je hier buiten de regio wilt bellen (Campinas in ons geval) moet je *altijd* een aanbieder kiezen. Het is dus niet zo als in Nederland dat je dan automatisch via jouw standaardaanbieder belt. De aanbieders hier hebben vervolgens ook nog eens een werkgebied (tijdzone, staat, stad, ...) waar je rekening mee moet houden. Er zijn er maar een stuk of 3 waarmee je naar heel Brazilië en het buitenland kunt bellen. Wat trouwens wel even wennen was is dat ditzelfde geld voor mobiele telefoons. Die dingen hebben hier hetzelfde netnummer als de regio waar je 'm gekocht hebt. Dus een mobiele telefoon (SIM-kaart) gekocht in Campinas heeft een 19-x nummer en in São Paulo een 11-x nummer. De mobiliteit van mobiele telefoons laat daarmee wel wat te wensen over, want je moet altijd eerst bedenken of je binnen of buiten je regio bent voordat je een belletje pleegt.

Aangezien we verder toch geen plannen hadden heb ik vrijdag lekker uitgeslapen, wat gelezen, mijn kamer en badkamer eens goed schoongemaakt, boodschappen gedaan, etc. Kortom, lekker uitgerust. Voor de lunch hadden we een tentje in de buurt gevonden waar je voor rond de R\$ 16 zoveel kon eten als je wilde, dus daar heb ik mij prima volgestopt :)

Ik ben ook nog even met Bram meegelopen naar de *Rodoviaria*, het busstation in elke stad waarvandaan de interloke bussen vertrekken. Hij heeft voor volgend weekend een retourtje Foz do Iguaçu gekocht, twee ritjes van 16 uur. Aangezien ik daar tijdens mijn vakantie door Brazilië nog kom gaat Bram alleen naar de watervallen en stuwdam (Itaipu dam) daar toe. Ik ga eens kijken of ik datzelfde weekend naar de kust van São Paulo kan afreizen.

Op de terugweg van de *Rodoviaria* hebben we ook nog een gezellig marktje gevonden waar allerlei kraampjes de meest uiteenlopende spullen verkochten. Bij de groenten- en fruitkraampjes vonden we verdacht weinig exotische vruchten, daarvoor moet je waarschijnlijk wat noordelijker in Brazilië zijn. We hebben wel limoenen gekocht en daarmee 's avond onze *caipirinha*-maak-skills weer wat verfijnd. Het kan natuurlijk niet zo zijn dat als we straks weer in

Nederland zijn dat we niet eens het onofficiële nationale drankje van Brazilië in elkaar kunnen zetten :) We hadden een tijdje geleden al een fles *cachaça* gekocht, het belangrijkste ingrediënt van *caipirinha*. De prijzen van een fles van een liter variëren van letterlijk goedkoper dan water tot R\$200, dus enig advies was wel welkom. Uiteindelijk hebben we voor R\$ 3,15 (€ 1,25) een literfles *cachaça* (40% vol.) op de kop getikt; probeer dat percentage maar eens in Nederland voor die prijs te krijgen ;)

Zaterdag hadden Bram en ik bedacht dat we zaterdag wel eens naar de bioscoop in de mall konden gaan. De buitenlandse films worden hier vaak in twee smaken vertoond: *dublado* (nagesynchroniseerd) en *leg.* (ondertiteld). We hadden twee wekend geleden een programma meegenomen toen we in de mall waren, en er stonden wel wat leuke films tussen, waaronder "*Ice Age 2*" "*A era do gelo 2*" (titels worden hier altijd vertaald, of de film nu Engels is of niet). Die zou regelmatig draaien in de ondertitelde versie, waarvan de eerste om half 2 's middags. Wij dus aan het begin van de middag naar de bios, maar het bleek dat het programma flink veranderd was; de film draaide nog maar 3 keer per dag waarvan de eerste keer om half 6. Wij hebben dus maar uitgebreid gelunched, in en buiten de mall rondgelopen en uiteindelijk zo alle uurtjes in de tussentijd gedood. De zaal was zo goed als leeg, wellicht omdat er min-of-meer tegelijkertijd de nagesynchroniseerde versie in een andere zaal draaide. Gelukkig was onze versie Engels gesproken, zodat wij het geheel prima hebben kunnen volgen.

Bij thuiskomst heb ik nog een film op TV gekeken, en daarna zondag weer lekker uitgeslapen. Op de TV hier hebben ze trouwens ook een hip principe: als er een buitenlandse film wordt uitgezonden wordt die op TV eigenlijk altijd nagesynchroniseerd. Vaak is het zo dat er dan ook nog een *Second Audio Program* (SAP) wordt uitgezonden met daarop het originele geluid; hoe handig! Een druk op de SAP knop op de afstandsbediening en de boel is ineens een stuk beter te volgen :)

Zondag was eigenlijk een beetje een herhaling van vrijdag. Ik heb weer lekker uitgeslapen, rustig ontbeten een beetje door de stad gelopen en natuurlijk deze update geschreven. We hebben één van de *por kilo* restaurants in de omgeving eens uitgetjeukt en zodoende ook lekker gelunched. Op de terugweg kwamen we Dario ook nog tegen, die zijn ouders (die bij ons appartement in de buurt wonen) ging opzoeken. Na even wat bijgepraat te hebben heb ik ook de rest van de dag lekker gerelaxed. Ik ben helemaal klaar voor de nieuwe week!

Tchau, e até mais tarde!

\Olaf